

ἐπισήμως, ὅπως κερδήσῃ τὴν ἀφοσίωσιν παντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὥστε νὰ δυνηθῇ ὑστερον νὰ ὀνομασθῇ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὅθεν ὁ πονηρὸς τύραννος ὅπως ἰσχροποιηθῆ ὡς ἐκ τῶν Ἑλλήνων διὰ τοιαύτης μεγάλης ἐλπίδος, προσεποτήθη ὅτι ἐπεδοκίμαζε τὴν συμβουλήν ταύτην, ὥστε ἐφάνη εὐνοϊκὸς πρὸς τὸν Ψαλί-
 δαν καὶ προστάτης ἰσχυρὸς οὐ μόνον τοῦ λυ-
 κείου, οὐτινος ἐκεῖνος ἦτο καθηγητῆς, ἀλλὰ
 καὶ πάντων τῶν καταστημάτων τῆς δημοσίου
 ἐκπαιδεύσεως τῶν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν Ἰωαννί-
 νων. Διὰ τοῦτο ἐν τῇ καταστροφῇ τοῦ τυράννου,
 ὁ Ψαλίδας ἐδραπέτευσεν ἐκεῖθεν καὶ κατέφυγεν
 εἰς Κέρκυραν, ὅπου δεέμεινε μέχρι τέλους.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λάμπρου τὴν πρωτί-
 στην καθέδραν τοῦ λυκείου ἐν Βουκουρεστίῳ
 κατεῖχε καθηγητῆς ἄλλος ἄξιος ἐκείνου διάδο-
 χος ἦτο δὲ οὗτος ὁ Βαρδαλάχος ἐκ τῆς νή-
 σου Χίου, προσκληθεὶς εἰς τὴν καθέδραν τῆς
 φιλοσοφίας τῷ 1807 ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου
 Ἰγνατίου τοῦ ἐκ Μιτυλήνης, προστάτου τῶν
 γραμμάτων, ὅστις ἀγοράσας τὴν πλουσίαν βι-
 βλιοθήκην τοῦ Sonnini ἐδώρησεν αὐτὴν εἰς τὸ
 λύκειον τοῦ Βουκουρεστίου. Ὁ Βαρδαλάχος ἐξε-
 τέλεσε τὰ καθήκοντα καθηγητοῦ μέχρι τοῦ 1814